

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. การอภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

6. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก

6. ปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ประชากร ผู้บริหาร หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 185 คน หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 185 คน และครูผู้สอนจำนวน 1,443 คน ทั้งสิ้น 1,813 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 32 คน หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 32 คน และครูผู้สอนจำนวน 254 คน รวมทั้งสิ้น 318 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2 เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ด้านคน 2) ด้านเงิน 3) ด้านวัสดุสิ่งของและ 4) ด้านการจัดการ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ด้าน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert Rating Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) รูปแบบและการใช้ภาษาที่ถูกต้อง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 54 ฉบับ แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและรายด้าน (Item Total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha Coefficient โดยได้ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นในแต่ละด้าน ดังนี้ ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.413 – 0.802 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยการบริหารปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2 เท่ากับ 0.954

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอนหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2 โดยผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 32 คน หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 32 คน และครูจำนวน 254 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 318 ฉบับ ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง จำนวน 318 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ระดับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 วิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ LSD

6.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ LSD

6.5 หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารที่ส่งผลและความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment Coefficient

6.6 หาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลและความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สมการพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการ ด้านวัสดุสิ่งของ ด้านงบประมาณ ด้านบุคคล ตามลำดับ
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การป้องกันและแก้ไขปัญหา การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การส่งต่อการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ
3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงบประมาณ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคคล ด้านวัสดุสิ่งของ และด้านการจัดการ ไม่มีความแตกต่างกัน
4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตาม ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน
5. ปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในแต่ละด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการ ($r_{x4y}=0.665$) ด้านงบประมาณ ($r_{x2y}=0.535$) ด้านบุคคล ($r_{x1y}=0.471$) ด้านวัสดุสิ่งของ ($r_{x3y}=0.431$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

6. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 ปัจจัยนำมาวิเคราะห์ มีจำนวน 2 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการจัดการ (X_4) ด้านงบประมาณ (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .412 รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .180 ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ได้ร้อยละ 28.4 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ $\pm .257$

7. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ควรได้รับการพัฒนา จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการ ด้านงบประมาณ ซึ่งวิธีการพัฒนาประกอบด้วย

7.1 ด้านงบประมาณ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 7.1.1 ควรจัดสรรงบประมาณให้ครอบคลุมการดำเนินงานทั้งระบบ
- 7.1.2 มอบหมายงานครูที่รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 7.1.3 คอยประสานงานผู้บริหารสถานศึกษาและฝ่ายที่เกี่ยวข้องในเขต
- 7.1.4 การดำเนินงานด้านงบประมาณนั้นจะต้องมีความโปร่งใส

7.2 ด้านการจัดการ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 7.2.1 ควรมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย การดำเนินงาน
- 7.2.2 พัฒนาครูและบุคลากร
- 7.2.3 สร้างทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการสร้างเครือข่าย ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- 7.2.4 ศึกษาดูงานองค์กรอื่นๆ มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ นำมาปฏิบัติให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา
- 7.2.5 นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก การพัฒนาให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิต

อยู่ในสังคมอย่างมีคุณภาพ มีภูมิคุ้มกันในตัวเองนั้นสำคัญ ที่ต้องรีบพัฒนาอย่างเร่งด่วน นักเรียนจะเป็นตัวป้อนที่สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจะส่งผลในทางบวกต่อการบริหารสถานศึกษา และประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ประเด็นสำคัญที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการ ด้านวัตถุประสงค์ของ ด้านงบประมาณ ด้านบุคคล ตามลำดับ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ นำมาอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1.1 ด้านบุคคล อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก มีการกำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจนเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ปฏิบัติงานตรงตามความรู้ความสามารถของตน นำเทคนิคและประสบการณ์มาใช้ในการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น มีการพัฒนาความรู้แก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในเรื่องการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย ส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วุฒิไกร วุฒิกำพล (2557, หน้า 63) ที่ว่า สำนักงานเขตพื้นที่ ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ทุกฝ่าย ตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ อรวรรณ แสนเยี่ย (2556, หน้า 153) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ในการศึกษาาระดับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของผู้บริหารพบว่า การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของผู้บริหาร

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือผู้บริหารในโรงเรียนของท่านส่งเสริมให้ครูทุกคนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้เพิ่มเติมมีทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือผู้บริหารในโรงเรียนของท่านสร้างความตระหนักให้ครูทุกคนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเห็นคุณค่าและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและผู้บริหารในโรงเรียนของท่าน ร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายในการช่วยเหลือนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือและขอความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สมศักดิ์ สติบุตร (2551, หน้า 134) ได้เสนอแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 อย่าง ด้านบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการ ด้านวิเคราะห์สภาพความพร้อม พื้นฐานของโรงเรียน ด้านสร้างความตระหนักและความเข้าใจกับบุคลากร และด้านประเมินเพื่อพัฒนา

1.2 ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก จัดสรรงบประมาณในส่วนของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม มีการระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคคล ภูมิปัญญาท้องถิ่น และงบประมาณจากท้องถิ่นมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสมและโปร่งใส ควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณ และเงินนอกงบประมาณอย่างเป็นรูปธรรม ได้รับสวัสดิการด้านต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมาภรณ์ สายวงศ์ปัญญา (2548, หน้า 70) ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนด้านงบประมาณ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรมีการประชุมสัมพันธ์ให้ทุกฝ่ายได้รับทราบและช่วยกันสอดส่องดูแลแก้ไขนักเรียน ชุมชนควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน เป็นแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

1.3 ด้านวัสดุสิ่งของ อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก สถานศึกษามีการวางแผนใช้อาคาร สถานที่ ในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า ดูแลรักษาความสะอาดอาคาร ให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมและพร้อมใช้งาน ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งการเรียนรู้ภายในชุมชน ประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวย ชยางคานนท์ (2555, หน้า 88) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี มีการกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงาน กรอบ และทิศทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน เน้นการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ซึ่งครูผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ในการดำเนินนโยบายแผนการดำเนินงานไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยอาศัยความร่วมมือจาก เพื่อนครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้โรงเรียนยังได้จัดกิจกรรมโดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีการประชุมวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ทำให้ครูและผู้ปกครองได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ร่วมรับรู้ปัญหาของนักเรียน ตลอดจนร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา และช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านหรือในชุมชนส่งผลให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาได้ทันที่และมีประสิทธิภาพซึ่งผู้ปกครองและชุมชนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ ภูแก้ว (2555, หน้า 109) ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่างมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยควรมีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีครูประจำชั้นครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานรวมทั้งมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาอันได้แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.4 ด้านการจัดการ สถานศึกษามีการกำหนดแผนกลยุทธ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุมและเหมาะสม มีสายการบังคับบัญชาที่เหมาะสม

และเอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีการระบุหน้าที่ ลักษณะงาน ขอบข่าย อำนาจความรับผิดชอบ ของทุกตำแหน่ง ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน มีการจัดทำแผน ปฏิทิน ในการปฏิบัติงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการ ชั้นพื้นฐาน มีการจัดทำรายงานการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน นำผลการประเมิน การดำเนิน การปรับปรุง พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ใช้ความรู้ความสามารถนำปฏิบัติและกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ในสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรวรรณ แสนเยี่ย (2556, หน้า 152) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 2 ที่ว่า ระดับการดำเนินการ นิเทศระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการศึกษาระดับการนิเทศระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การนิเทศระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนของท่านมีการประชุมเพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการในการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รองลงมาคือโรงเรียนของท่านมีการวางแผนการนิเทศ โดยการนำปัญหามาวิเคราะห์หาสาเหตุ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จเครื่องมือวิธีการ และกำหนดแผนงาน ปฏิทินการนิเทศ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำที่สุดคือโรงเรียนของท่านนำผลการนิเทศมาตรวจสอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎารัตน์ พลเดช (2558, หน้า 117) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร ครูมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก โดยปัจจัยด้านผู้บริหารที่มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือผู้บริหาร ให้ความสำคัญโดยเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนครั้งนี้ อาจ เนื่องจากในปัจจุบันผู้บริหารมีการทำงานอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการวางแผนมีการ จัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนการดำเนินงานมีการมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน มีการดำเนินการตามกลยุทธ์หรือแผนการดำเนินงาน มีการนิเทศติดตามช่วยเหลือ ผู้ปฏิบัติงาน มีการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนางานมีการ สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานและมีการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ทักษะ และแนวทางในการช่วยดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การป้องกันและแก้ไขปัญหา การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การส่งต่อ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการให้คำแนะนำ ปรึกษาแก่นักเรียน เป็องต้นแก่ครูประจำชั้น การประชุมชี้แจงครูประจำชั้นให้เข้าใจแนวปฏิบัติในการให้ความดูแลและช่วยเหลือนักเรียน จัดกิจกรรมตามความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน เช่น ชมรม ดนตรี ศิลปะ นาฏศิลป์ เป็นต้น กำหนดให้ครูประจำชั้นรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อจะได้จัดสอนซ่อมเสริมในรายวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบทุกภาคเรียน จัดตั้งคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนเพื่อเป็นคณะกรรมการในการช่วยเหลือ แก้ไข ปัญหา นักเรียน มีการกำกับติดตามกิจกรรมการแก้ไขปัญหา นักเรียนของครูประจำชั้นและครูที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ปัญหาและผลการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ ภูแก้ว (2555, หน้า 106) ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 พบว่าด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับบ้าน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหา สอดคล้องงานวิจัยของ วุฒิไกร วุฒิกำพล (2557, หน้า 60) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ตามความคิดของผู้อำนวยการโรงเรียน สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษามีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการดำเนินงานสูงสุดคือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.30$) การดำเนินงานต่ำสุดคือ ด้านการส่งต่อ

อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.74$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ ปัจจงษ์ (2554, หน้า 85) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การที่ครูและผู้ปกครองนักเรียนร่วมมือกันเพื่อเสริมสร้างความเจริญแก่นักเรียน โดยทั้งสองฝ่ายปฏิบัติต่อกันด้วยความเข้าใจอันดีและเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารรับฟังความคิดเห็นให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้นบทบาทของครูในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้ปกครองมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเด็กนั้น จะต้องดำเนินการบนรากฐานของความเข้าใจที่ดีต่อกัน ทั้งนี้ครูและผู้ปกครองนักเรียนจะต้องร่วมมือกันเพื่อเสริมสร้างความเจริญแก่นักเรียนให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับครูและผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้วครูย่อมเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี นิตยา (2551, หน้า 91) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือโรงเรียนมีครูแนะแนวหรือครูที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยเฉพาะ สอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา เพรศแก้ว (2552, หน้า 118) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหเกี่ยวกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อให้ความช่วยเหลือ เช่น ครูแนะแนว ฯลฯ ครูที่ปรึกษาสรุปรายงานการช่วยเหลือที่ได้ดำเนินการไปแล้วและรายงานการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สถานศึกษาวางระบบเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการจัดบริการแนะแนวเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารและการให้คำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฏา โพนนอก (2557, หน้า 222) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยน้ำหว้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัยป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยจัดกิจกรรมแนะแนวในชั่วโมงโฮมรูม และออกเยี่ยมบ้านนักเรียน

2.2 การคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงาน การรวบรวมคัดกรองข้อมูลพื้นฐานนักเรียน กำหนดแนวปฏิบัติการรวบรวมและดำเนินการคัดกรองข้อมูลพื้นฐานนักเรียน ประชุม ชี้แจง ให้คำแนะนำครูประจำชั้นในการวิเคราะห์และจำแนกกลุ่มนักเรียน การรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ มีการจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มพิเศษ ติดตามให้ครูประจำชั้นรายงานการจัดกลุ่มนักเรียนให้เป็นไปตามปฏิทินการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ ภูแก้ว (2555, หน้า 106) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการคัดกรองนักเรียน แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดทำข้อมูลเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธรรณภา เย็นมนัส (2557, หน้า 112) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในภาพรวมมีการปฏิบัติทั้ง 5 ด้าน ในระดับมาก ด้านการคัดกรองนักเรียนซึ่งการปฏิบัติสูงสุดคือการทำรายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายห้องเรียน และการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์อย่างครบถ้วน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา เพรตแก้ว (2552, หน้า 118) ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้เสนอแนวทางพัฒนาด้านการคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วยครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวร่วมกันกำหนดเกณฑ์และวิธีคัดกรองนักเรียน ครูในฝ่ายรับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือชี้แจงผู้ปกครองให้เข้าใจ และยอมรับเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน

2.3 การส่งเสริมนักเรียน อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก การกำหนดแนวทางปฏิบัติการ อบรมผู้ปกครองนักเรียนและเครือข่ายผู้ปกครองในชั้นเรียนของครูประจำชั้น ประชุมชี้แจงนักเรียนให้เข้าใจและเห็นความสำคัญของกิจกรรมโฮมรูม จัดให้มี

คณะกรรมการประสานงาน(ทีมประสาน) เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง กำหนดให้ ครูประจำชั้น ประเมิน รายงานผลการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน และจัดประชุมใหญ่ผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ ภูแก้ว (2555, หน้า 106) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมสวดมนต์ไหว้พระทุกวันหรือทุกสัปดาห์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างเหมาะสมเพื่อช่วยให้นักเรียนมีทางเลือกที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิไกร วุฒิกำพล (2557, หน้า 62) ศึกษาการศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษามีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีการจัดทำสมุดความดีและให้ครูให้คำปรึกษากลุ่มที่มีปัญหาพฤติกรรมส่วนตัว คุณที่มีปัญหาด้านการเรียนกลุ่มที่มีปัญหาด้านสุขภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา โพนนอก (2557, หน้า 221) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยนสวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษาที่เป็นผู้ร่วมวิจัยพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนโดยจัดกิจกรรมแนะแนวในชั่วโมงโฮมรูม และช่วยเหลือและแก้ปัญหาของนักเรียน เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองนักเรียน เห็นได้จากบันทึกการจัดกิจกรรมโฮมรูมและการประชุมผู้ปกครองนักเรียน

2.4 การส่งต่อ อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมชี้แจงครูประจำชั้นให้เข้าใจเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการส่งต่อนักเรียน มีคณะกรรมการประสานงานเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติให้มีการส่งต่อนักเรียนไปขอรับความ (ทีมประสาน) ช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้ทันต่อสถานการณ์ กำหนดให้ครูประจำชั้นชี้แจงนักเรียนให้เข้าใจถึงความจำเป็นที่ต้องส่งนักเรียนไปขอความช่วยเหลือจากบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ครูประจำชั้นจัดทำรายละเอียดที่ได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนก่อนที่จะส่งต่อ

ให้ครูที่เกี่ยวข้องหรือส่งต่อภายนอก มีการประชุมหน่วยงานภายนอกเพื่อความร่วมมือ ในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน เช่น สถานีตำรวจ โรงพยาบาล เป็นต้น ให้คำแนะนำ ปรีกษาแก่ครูประจำชั้นและครูที่เกี่ยวข้องที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ ส่งต่อนักเรียน รวมทั้งมีการกำกับและติดตามการปฏิบัติงานของครูประจำชั้นและครูที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียนไปรับความช่วยเหลือ วิเคราะห์ปัญหาและผลการดำเนินงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนางานการส่งต่อนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณิ ภู แก้ว (2555, หน้า 106) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 พบว่า ด้านการ ส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ มากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเป็น รายกรณีของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การทำความเข้าใจ และชี้แจงนักเรียนถึงความจำเป็นที่ต้องส่งต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามณี เกษสุวรรณ (2555, หน้า 118) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ประสพการณ์ในการทำงานของครูที่ปรึกษา ส่งผลต่อ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กล่าวได้ว่าครูที่ปรึกษาที่เคยทำงาน ด้านการศึกษามาก่อนนั้น มีความสามารถในการทำงานเกี่ยวกับการดูแลนักเรียน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดีกว่าครูที่ไม่เคยทำงานด้านนี้ หรือมีประสบการณ์ การทำงานด้านกรศึกษาน้อยกว่า เนื่องจากประสพการณ์ที่สั่งสมมานั้นได้กลายเป็น ความรู้ความสามารถเฉพาะตัวที่ช่วยให้ครูสามารถเข้าใจและปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นครู ที่ปรึกษาให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฏา โพนนอก (2557, หน้า 222) ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บ้านห้วยสนทวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยได้มีการติดตามนักเรียนที่ส่งต่อให้กับผู้รับ การส่งต่อ และประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนโดยตลอด เห็นได้จากบันทึกการส่งต่อ นักเรียนและรายงานการส่งต่อนักเรียน

2.5 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก สถานศึกษา มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงาน การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคล ตามวิธีการที่กำหนดในระบบ กำหนดแนวปฏิบัติการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานนักเรียน รายบุคคลได้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ประชุม ชี้แจงครูประจำชั้นเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคล จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูประจำชั้น มีปฏิทินการปฏิบัติงานของครูประจำชั้น ที่ชัดเจนต่อเรื่องตลอดปีการศึกษา กำหนดให้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อย ปีการศึกษาละ 2 ครั้ง จัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคล การนิเทศ ติดตาม การจัดทำข้อมูลนักเรียนของครูประจำชั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎารัตน์ พลเดช (2558, หน้า 120) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก อาจ เนื่องจาก มีการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถทางการเรียนและ ด้านอื่นมีการคัดเลือกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหา มีการ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม หลักสูตรและทำบันทึกส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาภายในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณณี ภูแก้ว (2555, หน้า 106) ที่ว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ การรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น สังเกต สัมภาษณ์ สัมภาษณ์ สุ่ม ทดสอบ ฯลฯ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การศึกษา นักเรียนเป็นราย กรณีทุกครั้งที่มีปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา โพนนอก (2557, หน้า 221) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บ้านห้วยน้ำหว้าวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีข้อมูล พื้นฐานของนักเรียนด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เป็นปัจจุบัน และตรงตามความเป็นจริง โดยได้รับการตรวจสอบและยืนยันจากผู้ปกครองนักเรียน เห็นได้จากระเบียบสนทนนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมปัจจัยการบริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอำนาจในการพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 มีจำนวน 2 ด้าน โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์สูงสุด คือ ด้านการจัดการ และด้านเงิน ตามลำดับ ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมปัจจัยดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะปัจจัยด้านการจัดการ ที่มีอำนาจพยากรณ์สูงสุด โดยมีการกำหนดแผนกลยุทธ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุม มีสายการบังคับบัญชาที่เหมาะสม และเอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีการระบุหน้าที่ ลักษณะงาน ขอบข่าย อำนาจความรับผิดชอบของทุกตำแหน่ง ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนจัดทำแผน ปฏิทิน ในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน จัดทำรายงานการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นำผลการประเมิน การดำเนิน การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารใช้ความรู้ความสามารถนำปฏิบัติและกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ในสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความก้าวหน้า และบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 เช่น ปัจจัยการบริหารด้านวิชาการ ปัจจัยบริหารด้านบุคคล ปัจจัยบริหารด้านการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จด้านการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 ควรสร้างรูปแบบการพัฒนาดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี